T.C
BAŞBAKANLIK
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI
Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği

Tarih : 02/0342012
Gazete / Dergi : BİRGÜN
Sayfa/ Sütun : 7/1-6
Konu Kodu : 36

Dinliler ile dinsizler...

BARIŞ İNCE

İdam sehpasında dini tören istemediklerini söylediler. Bunu duyan infazcılar etrafta koşuşturmaya başladı. "İşte biz demiştik, bunlar dinsizdirler" diye... Koşarken arka bacakları bir taraflarına vurdu. Ellerindeki ipler yağlı, dişleri altındandı.

Bizimkilere ise yaftalar hazırdı: Dinsizler... Yaşamlarını aldılar, adlarını dinsiz koydular. Katilleri ise dinliydi... Başlarında da dinli başbakanları, amirleri, komutanları vardı. Hem kel, hem şişman, hem de dinli...

Dinliler okyanusları aştı. Takkeleri takıp beyaz saraylarda, abdestlerini alıp oturdular içki sofralarına. "Bizim ülkemizde dinli vatandaşlar vardır, sözünüzden çıkmaz mösyö... Gelin vatanımızda istediğiniz gibi at oynatın" dediler. "Oynatın da ... Yeter ki eşimize dostumuza birer fabrika bağışlayın."

Bunu duyan dinsizler, "vatan namustur" dedi. Sokmadılar Teksaslı çavuşu ülkelerine... "Her şey haktansa, haktan geleni hakça paylaşalım" dediler. "Memleketimizin kızlarını üç kuruş paraya gavurun askerine peşkeş çekemezsiniz" dediler. Beyazıt'tan yürüdüler, Dolmabahçe'de dövüştüler, sokmadılar kovboyları memleketlerine...

Dinlinin bademdendi bıyıkları... Alıp ellerine fırçaları, şehrin genelevlerini boyadı... Yeşil dolarlardan seccade aldı, Washington'u kıble yaptı... Dinsizlerin üzerine bomba attı. ABD'nin cennetinde şehitlik mertebesine ulaşmak için vatanseverlere cihad açtı...

Dinsiz, yoksul mahallere gitti. Camiye girmek için dalgalı sulardan geçen yaşlı ninenin elini öptü, suyun üzerine bir köprü ördü. Yaşlı nine onlara en güzel döşekleri serdi, el emeği yemeklerini verdi. Bunu duyan dinli, kilometreler aştı, geldi o köprüyü yıktı, yaşlı nineyi ise karakola attı. Yaşlı nine "fesuphanallah" dedi ve tükürdü dinlinin suratına... Dinli başını havaya kaldırdı, "yarabbi şükür" dedi...

Dinsiz kerpiç bir evdeydi. "Biz buraya dönmeye değil, halkımız için ölmeye geldik" dedi. Son nefesini halkını düşünürken verdi. Dinli ise "Biz bu dünyaya sefa sürmeye geldik" dedi. Dinli, son nefesini tıkınırken verdi!

Dinsiz kerpiç bir evdeydi. "Biz buraya dönmeye değil, halkımız için ölmeye geldik" dedi. Son nefesini halkını düşünürken verdi. Dinli ise "Biz bu dünyaya sefa sürmeye geldik" dedi. "Eşimize dostumuza da yedirmeye... Size de din iman verdik, daha ne..."

Dinli, son nefesini tıkınırken verdi!

Dinsiz, Karadeniz'de bir sahil yöresine gitti... Tefecilerin elinde inim inim inleyen halkını dinledi. Tefecinin elinden aldı senetleri, topladı meydanda herkesi, vurdu kan emicinin suratına yırtık senetleri... Yöreyi hakça yönetti, çamurları temizledi, yurdun dört yanından çiçekler getirdi.

Dinli bir koşu oraya da yetişti. Çiçekleri ezdi, tefecilere karısını hediye etti, yurdun dört bir yanından çamur getirdi. Anaların ak sütü gibi helaldi dinsizin yöreye ettikleri... Dinlinin ise yüzünde maske vardı, kafası karaydı. Anaların beddualarını da peşini hiç bırakmadı...

Dinli hep muktedirdi. "Senin dilin benden değil" dedi. "Kart kurt diye bir ses çıkartansın, sen bizden değilsin" dedi. Zindanlarda inletti, dışkı yedirdi. Vicdan dedi, iman dedi, can verip can almayanları yaktı diri diri...

Dinsiz ise "Hiç kimsenin başkaları üzerinde soy sop üstünlüğü yoktur, Allah katında üstünlük, ancak takva iledir" dedi. İşkenceden geçti, hücrelerde ömür tüketti. "Senin de çarkın kırılır bir gün" dedi. Baktı dinlinin gebeş suratına, yürümeye devam etti. Başı her zamanki gibi dikti...

Dinli geçinen adam... Bıyıkları badem, dişleri altından... 13 yaşında kızı aldı koynuna, kendi yaşı 90... Dinli hakimin cüppesi kara, yüreği asfalttan... Dinli suçsuz bulundu sokağa çıktı, kız çocuğunun gözleri hep yere baktı.

Dinli 100 yıl yaşadı, dinsiz 26... Dinsiz cehennemi bu dünyada yaşadı... Dinlinin cezası ise mahşere kaldı.

İZÜ - İSMAİL KARA TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT ARŞİVİ